

[Indenrigsministeren]

Som tilføjelse til det skal det også siges, at vi jo også via kontoret har etableret et samarbejde – og det omfatter den anden del af de mennesker, der kommer hertil – med IOM, International Organization for Migration. Det er vores samarbejdspartner, der netop hjælper de grupper ud direkte inde fra det, som fru Inge Dahl-Sørensen kalder for krigshelvedet. Det er den anden del af det arbejde, og det er præcis, hvad der var forudsat, dengang vi lavede ordningen.

Også for at det ikke skal få lov til at hænge og svæve i luften, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, som spurgte, hvorfor vi dog overhovedet skal spille – forstod jeg nærmest – i hundredvis af millioner på en asylsagsbehandling for de bosniske krigsflygtninge, at det jo er noget, som de har krav på under alle omstændigheder. Det vil de have krav på også om et halvt år, om et helt år, om to år, om tre år, eller hvor langt hr. Helge Adam Møller havde tænkt sig at forlænge midlertidigheden. Derfor er den økonomiske betragtning om det simpelt hen ikke rimelig.

Og dertil skal føjes, at det koster mindre efter en asylsagsbehandling end i den situation, hvor man opholder sig i et asylcenter. Udgiften i asylcentret er 104.000 kr. pr. person, i integrationsfasen, som Dansk Flygtningehjælp står for, er den på 97.000 kr. og i kommunefasen på 74.000 kr. Så hvis det endelig er sådan, at det er en økonomisk betragtning, Det Konservative Folkeparti ønsker at anlægge på det her, så er dét, som vi foreslår, billigere, og dét, som Det Konservative Folkeparti foreslår, er dyrere. Men det er slet ikke en økonomisk betragtning, der har ligget bag vores indstilling.

Anden næstformand (Grove):

Jeg vil gøre opmærksom på, at der kun er én ad gangen, der har ordet her i salen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg mener, det er noget vrøvl, indenrigsministeren siger. Det er da ikke rigtigt. Vi har hørt et antal ordførere og også ministeren selv sige, at de forventer, at alle de bosniske asylansøgere eller stort set dem alle sammen uanset den ændring, der nu bliver foretaget med regeringens nye politik, vil vende tilbage, når der er fred i deres eget land. Når de alle sammen eller

stort set alle sammen vil vende tilbage alligevel, hvad er så årsagen til, at man nu pludselig skal give dem tilladelsen?

Vi ved fra dem, der behandler deres sager, at de forventer, at de stort set alle sammen, når de når til toårsdagen, vil benytte tilladelsen. De vil altså søge, som sagsbehandlerne siger, for en sikkerheds skyld. Vi ved modsat, at hvis vi havde forlænget den midlertidige tilladelse, ja, så ville det måske være 2-3-4 pct. af dem, der ville søge, når freden er kommet til Bosnien, for så vil de jo vende tilbage.

Det vil sige, at nu skaber ministeren altså en situation, hvor de stort set alle sammen vil søge, også selv om det er rigtigt, som ministeren siger, at de måske senere vil vende tilbage. Hvorfor laver vi al den overflødige administration? Den koster i hundredevis af millioner og er fuldstændig overflødig.

Så det passer ikke, hvad ministeren siger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 55 af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) (se foran) forkastedes, idet 42 (KF, V og FP) stemte for, 66 (S, SF, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for asyl til udlændinge, der er dødsdømt for terrorvirksomhed.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 5/4 94).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Det er kun 20 dage siden, vi havde en debat her i Folketinget om udlændinge og kriminalitet, og derfor kan jeg fatte mig i ekstrem kort-hed.

[Indenrigsministeren]

Jeg kan henholde mig til oplysningen om, at efter udlændingelovens § 7 gives for det første asyl til personer, som er forfulgt på grund af deres race, politiske overbevisning eller lignende. Det er det, som vi kalder for konventionsstatus.

En person er imidlertid ikke forfulgt i flygtningekonventionens og heller ikke i udlændingelovens forstand, alene fordi den pågældende risikerer strafforfølgelse for en borgerlig forbrydelse. Flygtningekonventionens beskyttelse omfatter nemlig ikke personer, der har begået en alvorlig ikkepolitisk forbrydelse i deres hjemland, inden det lykkedes dem at flygte.

Med hensyn til, hvad jeg i øvrigt har af synspunkter om dette emne, skal jeg henvise til den debat, vi havde for tre uger siden.

Dorte Bennedsen (S):

Der er næppe nogen i denne sal, som har nogen som helst form for sympati for terrorisme, eller som ønsker at give den en basis inden for landets grænser.

Ministeren har her i dag under behandlingen af det foregående punkt på dagsordenen i et par ord, men også ved andre lejligheder gennemgået regelsættet for asylsagsbehandling og asyl og herunder også, hvordan alvorlig kriminalitet begået i udlandet spiller ind i asylsagsbehandlingen, og det skal jeg ikke gentage nu.

Jeg skal kun føje til, at i Socialdemokratiet er vi faktisk godt tilfreds med, at de mennesker, der søger asyl her i landet, behandles individuelt, og at afgørelsen i sidste ende tages af den uafhængige instans Flygtningenævnet.

Det forslag, vi har til behandling her, bekræfter ligesom tidligere forslag fra Fremskridtspartiet, at asylsager ikke kan løses efter en forenklet og firkantet målestok, selv ikke når det drejer sig om alvorlige forhold.

Jeg har svært ved at forestille mig, at andre end Fremskridtspartiet mener, at en person, der f.eks. er blevet dødsdømt af Saddam Hussein for, hvad han nu måtte kalde terrorisme, uden videre skulle udleveres til Irak. Man kunne også tænke på en mand som Mikis Theodorakis fra Grækenland, der blev dødsdømt af oberststyret i sin tid; han ville ikke have en chance for at få asyl i Danmark. Og jeg er ikke helt sikker på – dér er jeg lidt mere usikker – om selv en Nelson Mandela ville kunne være faldet ind under de strenge betingelser fra Fremskridtspartiet.

I Socialdemokratiet mener vi, at vi med det eksisterende regelsæt har fundet en hensigtsmæssig måde at vurdere, om kriminalitet begået i udlandet skal spille ind på asylafgørelsen eller den ikke skal, og vi kan derfor ikke støtte dette forslag.

Helge Adam Møller (KF):

Hovedreglen bør efter konservativ opfattelse klart være, at er man sigtet for alvorlige forbrydelser, så stilles man for retten i det land, hvor forbrydelsen er begået.

Vi har også det synspunkt, at vi selvfølgelig helt naturligt skal overholde de konventioner, vi selv har indgået; ellers må vi i hvert fald opsigte dem.

Vi synes også, det er rigtigt, at vi i Danmark har valgt med et meget stort flertal i Folketinget og alle partier, at vi ikke vil have dødsstraf, for vi finder, at ingen forbrydelser berettiger til at tage et andet menneskes liv, og så vil vi heller ikke acceptere, at mennesker, der har ophold i Danmark, udleveres til et land, hvor de vil blive henrettet. Når vi har den lovgivning, at vi ikke vil gøre det her i Danmark, er det selvfølgelig ud fra det grundlæggende menneskesyn, at vi synes, det er forkert. Det svarer også til, at vi har valgt at skrive under på i forbindelse med FN's konvention på dette område, at vi vil søge at udbrede det synspunkt til andre lande. Derfor vil vi altså ikke udlevere andre mennesker til en sikker dødsstraf.

Vi finder, at det, der er den bedste løsning på det her problem – vi ved ikke, hvor stort problemet er, men vi har da i hvert fald tilsyneladende i øjeblikket et enkelt eksempel på en sådan person, der opholder sig her i Danmark – nok er, at man får en aftale med det land, hvor vedkommende har begået eller i hvert fald er sigtet for sin kriminalitet, og at det pågældende land så garanterer, at hvis vedkommende bliver dømt for det, han er sigtet for, ja, så vil dommen ikke medføre dødsstraf, men altså en anden straf i form af fængsel i et eller andet antal år.

Det er vores grundlæggende princip, og vi vil stille et antal spørgsmål under udvalgsbehandlingen og derefter vende tilbage til vores endelige stillingtagen ved andenbehandlingen. Men i hvert fald de fire grundlæggende principper, jeg her har nævnt, er afgørende.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre vil naturligvis ikke uden videre udlevere mennesker til dødsstraf, men udgangspunktet for Venstres stillingtagen til dette beslutningsforslag er, i hvilket omfang vi kan agere uden at komme i strid med forskellige internationale konventioner, som Danmark har underskrevet.

Vi vil i udvalgsarbejdet bore noget mere i, i hvilket omfang internationale konventioner tvinger Danmark til at modtage f.eks. terrorister fra andre lande. Vi mener, det er et problem, hvis de demokratiske lande er forpligtet til at lade sig oversvømme af dødsensfarlige forbrydere fra andre lande. Mig bekendt er der efter flygtningekonventionen netop ikke nogen forpligtelse til at modtage folk, der må formodes at undergrave samfundet, og den formodning kan vel anvendes, når det drejer sig om skånselsløse og kyniske terrorister.

Jeg finder, det er et overordnet problem, som vi må til at diskutere, hvis demokratiske stater i den grad har forpligtet sig til at modtage mere udemokratiske kræfter fra andre lande, der kan undergrave de vestlige demokrati-er. Derfor vil jeg spørge: Kan vi virkelig ikke værgе os mod at blive samlingspunkt for sådanne personer, der er idømt straffe for alvorlige forbrydelser, mens vi jo rask væk udsender personer, der har begået langt mindre forbrydelser?

Jeg vil gerne bede ministeren om at sende Retsudvalget en redegørelse for, i hvilket omfang vi er forpligtet til at give ly til demokratiunderminerende kræfter. Hvis det viser sig, at vi er forpligtet til at tage dem i alle tilfælde, så mener vi i Venstre, at vi må tage diskussionen om disse konventioner op internationalt. Så må vi nok til at diskutere, om der ikke skal være en eller anden form for gensidighed; ellers bliver konsekvenserne umulige at overskue. Det kan ikke være meningen, at vi i Danmark og den vestlige verden underskriver alle mulige konventioner til beskyttelse af menneskerettigheder og flygtninge og så ender med at beskytte terrorister, der netop blæser på alt, hvad der hedder demokrati og menneskerettigheder. Det er et problem, vi bør tage op, og derfor synes vi såmænd, det er udmærket, at vi får diskussionen nu.

Jeg tror, befolkningen har meget svært ved at forstå, at vi lader de små forbrydere smide ud, men beskytter skånselsløse terrorister.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil starte med at sige, at SF naturligvis heller ikke synes, at det er rigtigt, at Danmark skal blive et center for international terrorvirksomhed, men dernæst vil jeg tilføje, at det er der altså heller ikke meget der tyder på at vi er ved at blive.

Og til det, fru Birthe Rønn Hornbech fremførte heroppefra om direkte skadelige og samfundsnedbrydende organisationer, vil jeg sige, at der jo allerede i udlændingeloven er nogle bestemmelser, der tager højde for nogle af de ting, fru Birthe Rønn Hornbech fremførte. Jeg nåede desværre ikke at finde dem dernede på min plads.

Problemet med dette her med terrorvirksomhed er jo, at vi faktisk ikke på verdensplan har en fælles definition af, hvad terrorvirksomhed er, for man kan faktisk blive dømt for terrorvirksomhed i sit hjemland, hvis man er kineser og har støttet opstanden på Den Himmelske Freds Plads, og man kan blive dømt for terrorvirksomhed, hvis man er tyrkisk statsborger af kurdisk oprindelse og journalist og skriver i aviserne om kurdernes sag. Det kan man blive dømt for terrorvirksomhed på.

Jeg er ikke klar over, om fru Pia Kjærsgaards parti også mener, at den slags dømte folk skal udvises af landet. Der er i hvert fald ikke i forslaget taget højde for den problemstilling.

Det er den ene ting, der gør, at vi ikke kan støtte forslaget.

Den anden ting er, at Danmark ikke udleverer mennesker til nedværdigende behandling, tortur eller dødsstraf, og det gør vi ikke, fordi vi er medunderskrivere af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvori det af artikel 3 fremgår, at man netop skal beskytte folk imod at blive udsat for nedværdigende behandling, tortur osv.

Da vi støtter den tankegang, kan vi naturligvis heller ikke af den grund gå ind for forslaget.

Danmark har på en lang række andre områder udleveringsaftaler med forskellige lande vedrørende mennesker, som begår strafbare handlinger, og dem mener vi selvfølgelig vi skal respektere, hvis det altså ikke er til nogle af de til artikel 3 omtalte ting, vi udleverer folk.

I øvrigt mener jeg, at den danske lovgivning er klar nok: Har man begået handlinger, der er

[Pernille Frahm]

strafbare også efter lovene her i landet, ja, så bliver man også straffet efter lovene her i landet, og sådan vil vi gerne fortsat have at det skal være.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Bjarne Ørum (RV):

Jeg kan kort sige, at på baggrund af de oplysninger, vi fik fra ministeren, og de eksempler, fru Dorte Bennedsen nævnte i sit indlæg, må jeg sige, at ifølge de internationale konventioner, som vi er forpligtede af, og dansk retspraksis i øvrigt kan Det Radikale Venstre ikke gå ind for forslaget, og jeg har mandat til at sige, at Centrum-Demokraterne deler denne holdning.

Pia Kjærsgaard (FP):

Man kan i hvert fald som en start konstatere, at temperamentet har lagt sig gevaldigt, siden vi sidst behandlede dette i folketings salen. Jeg ved ikke, hvad det skyldes; men jeg vil vælge at betragte behandlingen her, i hvert fald fra Venstres og De Konservatives side, som meget positiv, idet man har en lang række spørgsmål, som man gerne vil have svar på i udvalget, og det synes jeg også der er god grund til.

Specielt må jeg sige, at med den meget kortfattede og bastante afvisning, som indenrigsministeren kom med, synes jeg nok, at der er god grund til stille en lang række spørgsmål.

Vi har faktisk blot forsøgt at lukke det hul i lovgivningen, som vi i Fremskridtpartiet mener at der er. Derfor har vi taget initiativ til at fremsætte dette forslag, og jeg vil sige, at det er et af de forslag, som vi gerne vil have frem til en sidstebehandling inden sommerferien. Så må de forskellige ordførere jo finde ud af, om de vil vælge at stemme nej eller ja.

Man skal selvfølgelig finde ud af, hvad man egentlig vil stille op med disse personer, og i den forbindelse kan vi da godt tage denne Kasse frem, som faktisk har givet anledning til, at dette forslag blev fremsat; det er jo et forslag, som er fremsat på baggrund af en sag under den mundtlige spørgetid i folketings salen. Jeg vil blot sige til ministeren, at justitsministeren, som på det tidspunkt besvarede spørgsmålene, i et svar til hr. Helge Adam Møller, der havde spurgt, om der ikke var mulighed for – et synspunkt, som hr. Helge Adam Møller også fremførte nu – at udlevere Kasse

til Egypten på betingelse af, at egypterne forpligtede sig til ikke at fuldbyrde dødsdommen, gav udtryk for, at han mente, at der var en teoretisk mulighed for at gøre dette, men at regeringen endnu ikke var kommet så langt i sine overvejelser. Det svarede landets justitsminister altså, og derfor vil jeg selvfølgelig forlange, at indenrigsministeren nu går videre med det, så vi kan få en afklaring på disse mange spørgsmål.

Der er ingen tvivl om, at udlændingeloven har været en utrolig dårlig lov for Danmark, og at vi har tilladt alt, alt for mange kriminelle, og nu kan man altså tillade, at Danmark nærmest bliver en base for terror: Kasse har jo sagt fra sit hjem i Danmark, at han vil opfordre til terrorvirksomhed mod bl.a. danske virksomheder og danske turister i Egypten. Jeg har utrolig svært ved at forstå, at sådan en person kan få politisk asyl i Danmark. Hvad har det at gøre med at få politisk asyl? Jeg mener bestemt, at det er en mangel i vores lovgivning, og at det ikke skal være en hjælp for disse personer, og jeg mener i allerhøjeste grad, at lovgivningen bør strammes op.

Der er ingen tvivl om, at den 2. marts i år, hvor denne sag blev debatteret under den mundtlige spørgetid, vakte det både overraskelse og åbenbart også forargelse og rystelse hos mange politikere, at det netop var den egypter, der er medlem af den gruppe, der stod bag attentatet på Sadat, man diskuterede, da man fandt ud af, at han havde politisk asyl i Danmark, og at regeringen egentlig ikke rigtig ville gøre noget som helst ved det.

Jeg mener, det er et gevaldigt problem, for andre ordførere nævnte nogle tilfælde vedrørende andre personer og spurgte, om man blot skulle udlevere dem. Det er faktisk et problem, for der er mange lande, der stadig væk har dødsstraf, også lande, som vi nok mere sammenligner os med end f.eks. Egypten. Der er jo f.eks. dødsstraf i USA og i Rusland, og mig bekendt er der også stadig væk dødsstraf i Storbritannien, selv om det er lang tid siden, den er blevet benyttet.

Derfor mener jeg, at dette forslag faktisk fortjener en seriøs behandling i udvalget, og det synes jeg også at meldingerne fra Venstre og De Konservative har givet udtryk for at det vil det få.

[Pia Kjærsgaard]

SF kunne ikke støtte forslaget, men jeg synes, det var en anstændig afvisning, og det er så SF's synspunkt. Det, jeg synes var uanstændigt, var faktisk indenrigsministerens afvisning blot med en henvisning til, hvad der skete under den mundtlige spørgetid for en 3-4 uger siden.

I den forbindelse vil jeg i lighed med andre ordførere, Venstres og De Konservatives, sige, at vi naturligvis også vil stille spørgsmål, som vi må forvente at indenrigsministeren vil svare konkret på – også ifølge de besvarelser, som justitsministeren gav i den mundtlige spørgetid.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Fru Pia Kjærsgaard hørte galt: Jeg henviste ikke til spørgetiden; jeg henviste til den behandling, der for 20 dage siden var af et forslag fra Fremskridtspartiet om kriminelle asylansøgere.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen det er så i orden; jeg hørte åbenbart galt. Men det forandrer jo ikke sagen; det gør sådan set bare, at sagen bliver udvidet lidt, og dér vil jeg henvise til den spørgetid, der var i Folketinget den 2. marts. Den debat synes jeg indenrigsministeren skulle læse og sætte sig ind i, så hun kan være beredt til at besvare de spørgsmål, som justitsministeren ikke kunne besvare i den mundtlige spørgetid.

O.k., jeg hørte altså galt; det erkender jeg. Men jeg kan ikke se, at det forandrer sagen ret meget: Da vi fremsatte forslaget om kriminelle udlændinge, var det jo netop på en meget, meget svagere baggrund end den, vi debatterer på nu. Dette her drejer sig om, hvorvidt man virkelig skal give terrorister politisk asyl i Danmark, terrorister, som under deres asyl i Danmark siger, at de opfordrer til terrorvirksomhed på danskere, der befinder sig i det land, som de kommer fra, og som de ikke kan vende tilbage til, fordi de så er udsat for dødsstraf.

Hvad ligner det? Skal vi blot give asyl til sådan nogle personer? Det synes jeg virkelig er et alvorligt problem. Og når det kan komme så meget bag på danske politikere, som det gjorde under den mundtlige spørgetid den 2. marts, hvordan må landets borgere, der dog ikke beskæftiger sig med lovgivning til daglig,

så opfatte dette problem? Jeg tror, de opfatter det som meget, meget større, og jeg skal i hvert fald gøre mit til, at der bliver mere udbredt mere oplysning om det, sådan at landets borgere får indblik i, at det rent faktisk findes i Danmark, og at der er nogle partier, som ønsker at ændre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 248:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Indførelse af delefterløn m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 20/4 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Samfundet ændrer sig, arbejdsstyrken ændrer sig, og ikke blot kravene til det at have et arbejde, men også arbejdsmarkedet ændrer sig, og i løbet af en årrække vil antallet af personer i arbejdsstyrken være faldende og antallet af 60-66-årige stige.

Jeg er derfor glad for, at vi i bred enighed her i Folketinget kan behandle et forslag om indførelse af delefterløn. Efterlønsordningen er nok en af de mest velfungerende ordninger, der findes i vores arbejdsmarkedspolitik.

Derfor har det også været magtpåliggende, at der ikke skal ske ændringer i den bestående efterlønsordning ved indførelse af delefterløn. Delefterlønnen vil være et supplement til den